

การศึกษาภาวะแทรกซ้อนระดับเสียงในภาษาไทยมาตรฐานของคนจีนแต่จิวในกรุงเทพฯ (THE PHONOLOGICAL INTERFERENCE OF SWATOW IN STANDARD THAI BY CHINESE SPEAKERS IN BANGKOK)

จินดา เอี่ยมไพลิน 4237795 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมทรง บุรุษพัฒน์, Ph.D., สุขุมาวดี จำหิรัญ, M.A.,
อมร ทวีศักดิ์, อ.ค.

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาภาวะแทรกซ้อนระดับเสียงในภาษาไทยมาตรฐานของคนจีนแต่จิวในกรุงเทพฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางภาษาของภาวะแทรกซ้อนของภาษาจีนแต่จิวในภาษาไทยมาตรฐานและศึกษาว่าระดับการศึกษาและเพศมีผลต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนของภาษาจีนแต่จิวในภาษาไทยมาตรฐาน ผู้วิจัยได้เลือกผู้บอกภาษาทั้งหมด 12 คน โดยผู้บอกภาษาทั้งหมดจะต้องเป็นคนจีนแต่จิวที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ พูดภาษาแต่จิวเป็นภาษาแรก และมีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ผู้บอกภาษาทั้ง 12 คน สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บอกภาษาเพศหญิง ระดับการศึกษาประถมศึกษา กลุ่มที่ 2 คือ ผู้บอกภาษาเพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรี กลุ่มที่ 3 ผู้บอกภาษาเพศชาย ระดับการศึกษาประถมศึกษา และกลุ่มที่ 4 คือ ผู้บอกภาษาเพศชาย ระดับการศึกษาปริญญาตรี

ผลการวิจัยพบว่าผู้บอกภาษากลุ่มที่ 1 มีภาวะแทรกซ้อนบนพยัญชนะทั้งหมด 14 หน่วยเสียง แยกเป็น พยัญชนะต้น 2 หน่วยเสียง, พยัญชนะท้าย 3 หน่วยเสียง และพยัญชนะควบกล้ำ 9 หน่วยเสียง ภาวะแทรกซ้อนบนสระมีทั้งหมด 9 หน่วยเสียง แต่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนบนวรรณยุกต์ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 3 มีภาวะแทรกซ้อนบนพยัญชนะเหมือนกับผู้บอกภาษากลุ่มที่ 1 แต่มีภาวะแทรกซ้อนบนสระ 4 หน่วยเสียงและไม่มีบนวรรณยุกต์ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 4 มีภาวะแทรกซ้อนบนพยัญชนะทั้งหมด 10 หน่วยเสียง แยกเป็น พยัญชนะต้น 1 หน่วยเสียง และพยัญชนะควบกล้ำ 9 หน่วยเสียง และไม่มีภาวะแทรกซ้อนบนวรรณยุกต์ ผู้บอกภาษากลุ่มที่ 2 มีภาวะแทรกซ้อนบนพยัญชนะทั้งหมด 6 หน่วยเสียง แยกเป็น พยัญชนะต้น 1 หน่วยเสียง และพยัญชนะควบกล้ำ 5 หน่วยเสียง ไม่มีภาวะแทรกซ้อนบนสระและวรรณยุกต์ บทบาททางการศึกษาพบว่า ผู้บอกภาษาที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีภาวะแทรกซ้อนน้อยกว่าผู้บอกภาษาที่มีระดับการศึกษาดำกว่า แต่สำหรับเพศนั้นไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาภาวะแทรกซ้อน

260 หน้า ISBN 974-04-4633-7